

AKTUALNOŚCI / WYSTĄPIENIA

OŚWIADCZENIE Stowarzyszenia Adwokackiego „Defensor Iuris” w sprawie zarządzenia natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędzi Sądu Rejonowego w Słupsku Joanny Hetnarowicz-Sikory

BY DEFENSORIURIS · 9 LUTEGO, 2022

W związku z dzisiejszym odsunięciem od orzekania w trybie natychmiastowym na podstawie art. 130 ustawy o ustroju sądów powszechnych (dalej: u.s.p) sędzi Sądu Rejonowego w Słupsku Joanny Hetnarowicz-Sikory przez Ministra Sprawiedliwości Zbigniewa Ziobrę, w konsekwencji uniemożliwienia przez Prezesa Sądu Rejonowego w Słupsku Agnieszkę Leszkiewicz dokończenia przez Panią Sędzię Joannę Hetnarowicz-Sikorę sesji w dniu 09.02.2022 roku w wyniku

SHARE

zdjęcia z wokandy ostatniej sprawy karnej tego dnia, oświadczamy, że takie działania władzy państwowej rażąco wykraczają przeciwko obywatelom, są wbrew interesowi publicznemu i z całą pewnością wbrew interesowi wymiaru sprawiedliwości. Przepis artykułu 130 u.s.p. stał się stałym narzędziem do odsuwania od orzekania niezawisłych sędziów, co nie może być przez nas ocenione inaczej aniżeli jako nadużycie władzy.

Zarządzeniem datowanym na 08 lutego 2022 r. Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro zawiesił w czynnościach służbowych Sędzię Sądu Rejonowego w Słupsku Joannę Hetnarowicz-Sikorę w trybie art. 130 u.s.p. z tego powodu, że zakwestionowała status innego sędziego (tzw. neo-sędziego, który otrzymał rekomendację na sędziego od obecnie upolitycznionej Krajowej Rady Sądownictwa) i wydała w dniu 28 listopada 2021 roku postanowienie o wyłączeniu tej osoby od orzekania w sprawie.

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości UE z 15 lipca 2021 r. – pkt 1 tiret drugie (w sprawie C – 791/19) treść orzeczenia sądowego nie może być kwalifikowana jako przewinienie dyscyplinarne, a co za tym idzie nie może stanowić podstawy odsunięcia sędziego od orzekania w trybie art. 130 u.s.p.

Przesłanki zastosowania bez orzeczenia sądu dyscyplinarnego natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego na podstawie art. 130 § 1 u.s.p. mają charakter absolutnie wyjątkowy, dotyczą bowiem ujęcia sędziego in flagranti (na gorącym uczynku) popełnienia przez niego przestępstwa umyślnego lub innego, takiego czynu, którego dokonanie narusza powagę sądu lub istotne interesy służby sędziowskiej. Przepis ten stanowi mianowicie, że „Jeżeli sędziego zatrzymano z powodu schwytania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa umyślnego albo jeżeli ze względu na rodzaj czynu dokonanego przez sędziego powaga sądu lub istotne interesy służby wymagają natychmiastowego odsunięcia go od wykonywania obowiązków służbowych, prezes sądu albo Minister Sprawiedliwości mogą zarządzić natychmiastową przerwę w czynnościach służbowych sędziego aż do czasu wydania uchwały przez sąd dyscyplinarny, nie dłużej niż na miesiąc.”

Absolutnie bezspornym jest, że w przypadku sędzi Joanny Hetnarowicz-Sikory przesłanki z art. 130 u.s.p. w sposób oczywisty – nie wystąpiły.

Wskazany powyżej przepis art. 130 u.s.p. został zatem wykorzystany przeciwko Pani sędzi wyłącznie instrumentalnie i ma służyć odsunięciu od wykonywania obowiązków sędziowskich niewygodnej dla władzy politycznej i jej funkcjonariuszy sędzi, która podejmuje decyzje zgodnie z prawem i własnym sumieniem, jest wierna Konstytucji i złożonej przysiędze sędziowskiej, jest niezawisła. Ponadto, Pani sędzia jest aktywnym członkiem w strukturach organizacyjnych Stowarzyszenia Sędziów Polskich IUSTITIA, co z pewnością jest dodatkową okolicznością, która zdecydowała o „zainteresowaniu” się działalnością orzeczniczą Pani sędzi przez Zbigniewa Ziobrę i jego funkcjonariuszy.

Równie bulwersujące jak samo zarządzenie o zawieszeniu Pani sędzi w obowiązkach służbowych są okoliczności, w jakich doszło do doręczenia i zakomunikowania jej tej decyzji. Odbył się to w trakcie trwania sesji orzeczniczej, przed wywołaniem ostatniej sprawy z wokandy tego dnia. Nie pozwolono jej dokończyć czynności orzeczniczych i Sędzia musiała poinformować strony, które stały się na zaplanowaną rozprawę, że nie może orzekać w ich sprawie.

Wobec Pani Sędzi Joanny Hetnarowicz-Sikory zastosowana została tzw. ustawa kagańcowa.Rzecznik Praw Obywatelskich VII. Kadencji Adam Bodnar w wystąpieniu do marszałka Senatu Tomasza Grodzkiego wskazał, że Rzeczywistym celem regulacji [ustawy kagańcowej przyp. wł] nie jest w istocie “uporządkowanie zagadnień ustrojowych związanych ze statusem sędziego Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, wojskowych oraz administracyjnych, a także organów samorządu sędziowskiego oraz organów sądów” (jak deklaruje się w uzasadnieniu projektu ustawy), lecz rozwiązywanie doraźnych przeszkód, które pojawiły się w orzecznictwie sądów polskich i europejskich na gruncie dotychczasowych przepisów, a które uniemożliwiają bądź utrudniają realizację zamysłów politycznych sprzecznych z Konstytucją RP, Europejską Konwencją Praw Człowieka i prawem Unii Europejskiej”. Obecne działania Ministra Sprawiedliwości Zbigniewa Ziobro i podległych mu prezesów sądów zdają się potwierdzać to stanowisko.

Niedopuszczalna jest bowiem sytuacja, w której organ władzy wykonawczej i czynny polityk, wyrażając niezadowolenie z treści orzeczenia niezawisłego sądu, podejmuje decyzję o czasowym pozbawieniu sędziego prawa wykonywania zawodu, jest sytuacją całkowicie nieakceptowalną w demokratycznym państwie prawnym (art. 2 Konstytucji), narusza przewidziany w Konstytucji trójpodział i równowagę władz oraz związaną z tym niezależność władzy sądowniczej od władzy wykonawczej (art. 10 ust. 1 Konstytucji RP), prowadzi do uzurpacji przez władzę wykonawczą nadrzędności nad władzą sądowniczą oraz zastraszania i zmuszania sędziów do orzekania zgodnie z oczekiwaniami partii rządzącej.

Pamiętać przy tym trzeba, że decyzja o pozbawieniu sędziego prawa do orzekania, jako dotycząca podstawowych interesów społecznych, to jest prawa stron do rozpoznania sprawy przez niezależny i niezawisły sąd, godzi w interes publiczny, rozumiany jako prawo obywatela do sądu, jak też godzi w fundamenty wymiaru sprawiedliwości.

Podtrzymujemy nasze stanowisko – wyrażane już kilkakrotnie, że za niekonstytucyjne uznać należy samo uprawnienie Ministra Sprawiedliwości do zarządzenia natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego na podstawie art. 130 § 1 u.s.p. Termin rozpoznania decyzji o przerwie przez sąd dyscyplinarny, określony w art. 130 § 3 u.s.p., również jest niekonstytucyjny. W istocie bowiem zapewnia tylko pozorną kontrolę decyzji prezesa sądu (ministra) skoro przewiduje taki sam termin jak okres samej przerwy, czyli 1 miesiąc. Niezwłoczność działania w tej sprawie ze strony sądu dyscyplinarnego powinna być oczywista i wydaje się możliwe, w stosunku do tego terminu, zastosowanie analogii do terminów rozpoznania wniosków aresztowych (art. 254 § 1 k.p.k.), tj. 3 dni (przy nałożeniu obowiązku natychmiastowego poinformowania sądu). Tylko w takiej sytuacji można uznać, że kontrola decyzji prezesa sądu o odsunięciu sędziego od pracy jest zapewniona w sposób rzeczywisty. Pamiętać przy tym trzeba, że decyzja o pozbawieniu sędziego prawa do orzekania, jako dotycząca podstawowych interesów społecznych, to jest prawa stron do rozpoznania spraw przydzielonych danemu sędziemu, powinna mieć charakter wyjątkowy i poddana niezwłocznej kontroli niezawisłego sądu. Stąd też istnieje konieczność podjęcia działań zmierzających do niezwłocznego uchylenia skutków takich decyzji, a w dalszej perspektywie pozbawienia polityków instrumentu wpływania na decyzje sędziów.

W związku z powyższym zarządzenie Ministra Sprawiedliwości o odsunięciu sędzi Joanny Hetnarowicz-Sikory od orzekania na podstawie art. 130 ustawy o ustroju sądów powszechnych musi być uznane za niezgodne z Konstytucją i to zarówno w aspekcie systemowym (ustawowego uprawnienia), jak i merytorycznym (podstaw decyzji). Przesłanką, która legła u jego podstaw, jest bowiem wyłącznie decyzją procesowa podjęta przez Sędzię Joannę Hetnarowicz-Sikorę, a która jest niezgodna z oczekiwaniem organu władzy wykonawczej i polityków rządzącej partii. Stanowi to naruszenie wskazanych reguł prawa i wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE.

W tym miejscu ponownie apelujemy do profesjonalnych pełnomocników procesowych o korzystanie z przepisów uprawniających do składania wniosków o wyłączenie od orzekania sędziów, którzy otrzymali nominacje sędziowskie w rekomendacji neo-KRS, celem zapobieżenia daleko idącym skutkom procesowym prowadzącym do podważenia ważności orzeczeń wydanych przez wadliwie wyłonionych i nominowanych sędziów. Działanie to leży w najlepiej pojętym interesie reprezentowanych przez nas Klientów. Jest to tym bardziej istotne po ostatnich wyrokach ETPCz i TSUE.

PREZES

STOWARZYSZENIA ADWOKACKIEGO

DEFENSOR IURIS

ADWOKAT KINGA DAGMARA SIADLAK

KIEROWNIK ZESPOŁU WNIOSKOWO-PROCESOWEGO

STOWARZYSZENIA ADWOKACKIEGO

DEFENSOR IURIS

ADWOKAT EWA MARCJONIAK

WYSZUKAJ

🔍 To search type and hit enter

NASZE PROJEKTY

ABSURDY PRAWNE

AKADEMIA #DI

DEBATY INSPIRUJĄCE

DEFENSORY2020

JESIENNA AKADEMIA #DI

KONKURS PLASTYCZNY „MÓJ RODZIC – ADWOKAT”

#PELNOSPRAWNIWPRAWIE

POROZMAWIAJMY O ... PROCESIE KARNYM

PRZYGOTOWANIA DO EGZAMINU ADWOKACKIEGO

PRZYGOTOWANIA DO EGZAMINU WSTĘPNEGO

#POZNAJADWOKATA

WIECZÓR Z PAPUGĄ

SZYBKI KONTAKT

KONTAKT ZE STOWARZYSZENIEM:

adwokat Paulina Trzaskuś, Koordynator Stowarzyszenia

tel. +48 607 478 879

E-MAIL: stowarzyszenie@defensoriuris.pl

KONTAKT DLA MEDIÓW:

adwokat Krzysztof Gawęcki, rzecznik Stowarzyszenia

tel. +48 503 766 917

META

» Zaloguj się

» Kanał wpisów

» Kanał komentarzy

» WordPress.org